

Der er i vor folkekirkelige Lovgivning i Forvejen Skinvsesen nok. Det, som jeg ønsker, er, at vi faa saa megen Frihed inden for Folkekirken, at der kan blive et virkeligt kristeligt Liv i den, og at den egentlige frivillige kristne Menighed kan føle sig tilfreds indei for den evangelisk-lutherske danske Folkekirké.

Byriel Jensen: Man plejer at sige, at den, der tier, samtykker, men naar man tier under denne Sags Behandling, er det ikke saa let at vide, hvad man samtykker i, da ingen har Mandat fra de enkelte Partier til at tale paa sit Partis Vegne. Jeg kan ikke give mit Samtykke til den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) har grebet Sagen an under denne Behandling, og allermindst, naar man staar over for et Ministerium, som man ikke alene har Tillid til, men som man ogsaa offentlig har givet sin Tilslutning. — Jeg vil ikke opholde mig ved, hvad alle synes godt om i det foreliggende Lovforslag, nemlig den lettere Adgang til Benyttelse af Kirkerne og til Dannelse af Valgmenigheder — ogsaa jeg mener, at det er et overordentligt stort Fremskridt — men jeg vil omtale Menighedsraadene, som jo er det vanskeligste Punkt i Lovforslagene. Menighedsraadene maa efter min Mening være noget større end det Minimum, der er anført i Forslaget. Navnlig ved Indstillingen af Kandidaterne til de ledige Præsteembeder kan dette have Betydning. Ved Indstillingen af Kandidaterne bør der dernæst ikke stemmes over hver enkelt Indstilling, som det hedder i Forslaget. Det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) oplyste jo klart forleden, hvorledes Forholdet vilde blive, hvis man tænker sig et Mindretal paa 3 Medlemmer, der staar over for et Flertal paa 5 Medlemmer. Han paaviste klart, at et saadant Mindretal ikke vilde faa Spor af Indflydelse paa Indstillingen, naar Flertallet passede sit Snit ved Afstemningen. Man gør efter min Mening rettest i at lave Loven saaledes, at der kun foretages een Afstemning, saa vil hver enkelt stemme paa den Kandidat, han eller hun synes bedst om, og saa indstilles de 3, der have faaet de fleste Stemmer, for saa vidt Stemmerne ere faldne paa 3 eller derover. Samtidig med Indstillingen meddeles det saa, hvor mange Stemmer der ere faldne paa hver enkelt af Kandidaterne. Er der ud over de 3 en eller flere Kandidater, der have faaet lige mange Stemmer, gør Lodtrækning Udslaget.

Falde samtlige Stemmer paa en eller to Kandidater, skal Ministeren være bunden til en saadan Indstilling og faar saaledes ikke tre at vælge imellem i saadanne Tilfælde. Jeg mener nemlig, at naar samtlige Stemmer falde paa een Kandidat, bør der ubetinget tages Hensyn til et saadant enstemmigt Ønske, og at der i saadanne Tilfælde ikke burde være Tale om en anden eller tredje, da Ministeren jo allerede i Forvejen har vedkendt sig, at samtlige Kandidater, der ere opgivne for vedkommende Menighed, ere brugbare til denne Plads. Jeg mener, at det er rigtigt, saaledes som det ogsaa er Mening i Forslaget, at der kommer Mindretalsindstillinger, hvor der er Mindretal, og jeg mener ogsaa, at det i saadanne Tilfælde kan være rigtigt, at Ministeren vælger en af dem, Mindretallet eller Mindretallene have indstillet. Dersom det ikke er Mening, vilde det jo ogsaa være overflødigt for ikke at sige meningsløst at foretage saadanne Mindretalsindstillinger, som Forslaget anviser. Det kan jo nemlig ikke nytte, at man paa Papiret har en let Adgang til Benyttelse af Kirkerne, naar Vej længden for den Præst, som man ønsker at benytte, er uoverkommelig. Det er jo sikkert ogsaa navnlig saadanne Hensyn, Ministeren vil tage, naar han foretrækker en, som Mindretallet har indstillet. Er der en Egn, hvor der udelukkende i stor Udstrækning er, lad os sige, højkirkelige Præster, og der paa denne Egn er en Del Indre Missions Folk og en Del Grundtvigianere, ville disse to Retninger jo være daarligt stillede, naar der hver Gang, der blev et Embede ledigt paa denne Egn, blev kaldet en højkirkelig Præst. Man vil maaske høre den Indvending, at efter de foreliggende Lovforslag gives der ikke alene langt større Ret til Benyttelse af Kirkerne, men ogsaa til Dannelse af Valgmenigheder, og at man kan slutte sig sammen, danne en Valgmenighed og selv vælge sin Præst i saadanne Tilfælde. Men det var dog ikke helt utænkeligt, at det kunde være fortrinsvis fattige Folk, der ikke vare tilfredse med de kirkelige Forhold paa Stedet, saa at de ikke havde Raad til selv at lønne en Præst, og i saadanne Tilfælde vilde jo disse Menneskers aandelige Trang ikke kunne blive tilfredsstillet. Derfor mener jeg, at det er fuldt forsvarligt, som det ogsaa aabenbart har været Ministerens Tanke ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, at der i adskillige Tilfælde bør tages Hensyn til en Mindretalsindstilling. Det er jo ingen Ulykke, at der lyder forskellige Rø-